

generelle formulering foreslået af Philip-pinerne, måtte begrundelsen formentlig findes i et ønske om, at konventionen skulle kunne bringes i anvendelse over for ud-landets presse m. v.

Dette overvejende afro-asiatiske æn-dringsforslag blev vedtaget med 46 stemmer imod 8, medens 23 afholdt sig fra at stemme. De 8 lande, der stemte imod, var de 5 nor-diske lande samt Beneluxlandene. De øvrige vestlige lande, bortset fra Portugal, afholdt sig fra at stemme.

Under hensyn til, at artikel 2 ikke, hver-ken efter de oprindelige udkast eller efter det nævnte, overvejende afro-asiatiske æn-dringsforslag, indeholdt noget forbud imod censur, stillede 8 *sydamerikanske lande* for-slag om tilføjelse af en regel om, at der ikke skulle kunne indføres forudgående censur imod nyheder, kommentarer og politiske opfattelser, ligesom begrænsningsreglerne ikke skulle kunne bruges til at forbyde kritik af regeringen. Når censurforbudet efter dette ændringsforslag kun omfattede „nyheder, kommentarer og politiske opfat-telser“, skyldtes det, at mange lande havde filmscensur og en del lande censur på pornografisk litteratur, og det var derfor nødvendigt, hvis man ville opnå fornøden støtte til et forbud imod censur, at begrænse dette til mere politisk præget censur. Ved at sætte dette ændringsforslag til afstem-ning fik man en nogenlunde klar tilkende-givelse af, hvilke lande der ønskede at bevare censur og have forbud imod kritik af regeringen, og hvilke lande der ønskede en nogenlunde fri presse.

Under hensyn til, at det sydamerikanske ændringsforslag indeholdt en ikke uvæsentlig forbedring af artikel 2, selv om det ikke på effektiv måde hindrede statskontrol, stemte de fem nordiske lande i lighed med de øvrige vestlige lande for det sydamerikanske ændringsforslag. Forslaget blev vedtaget med 39 stemmer imod 22, medens 15 afholdt sig fra at stemme. Sovjetblokken og en del afro-asiatiske lande stemte imod ændringsforslaget.

Artikel 2 som helhed blev herefter ved-taget med 50 stemmer imod 5 (de nordiske lande), medens 19 (overvejende vestlige) afholdt sig fra at stemme. Den danske repræsen-tant, *ekspeditionssekretær, fru Gudrun Refs-*

lund Thomsens indlæg i debatten om artikel 2 i tredje udvalg gengives som bilag 5.

Rapporten fra tredje udvalg blev den 12. december 1960 taget til efterretning af plenarforsamlingen, der endvidere vedtog, at den fortsatte drøftelse af udkastet skal sættes på den foreløbige dagsorden for den 16. samling.

2) Deklaration om informationsfrihed.

Den af Det økonomiske og sociale Råd under forårsmødet i 1960 færdigbehandlede tekst til en deklARATION om informations-frihed blev kortvarigt behandlet på et møde i tredje udvalg, som efter forslag af Chile, Costa Rica og De Forenede Stater enstem-migt vedtog et resolutionsudkast, i hvilket plenarforsamlingen under henvisning til, at man ikke havde haft mulighed for at over-veje den under indeværende samling, besluttede at behandle teksten under sin 16. sam-ling, hvilket plenarforsamlingen tiltrådte.

5. Deklaration om asylretten.

(Dagsordenens punkt 82).

Efter et kort møde, under hvilket man ikke gik ind på spørgsmålets realitet, af-sluttede tredje udvalg behandlingen af ud-kastet til en deklARATION om asylretten ved enstemmigt at vedtage et af Frankrig stillet resolutionsforslag om, at plenarforsamlingen, som ikke har haft mulighed for at behandle udkastet på 15. mødesamling, er besluttet på at tage sagen op så snart som muligt under 16. mødesamling.

Enkelte repræsentanter var inde på, at en deklARATION om asylretten burde behan-dles i sjette udvalg, men man enedes om, at det tilfaldt 16. samling at tage stilling hertil.

6. Foranstaltninger til blandt ungdommen at fremme principperne for fred, gensidig respekt og forståelse mellem folkene.

(Dagsordenens punkt 76).

Efter forslag af Rumænien blev oven-nævnte spørgsmål sat på dagsordenen, og Rumænien udtalte i et memorandum der-om bl. a. tanken om at udarbejde en inter-national konvention, hvorefter al undervis-ning skulle tage sigte på international fred og forståelse.

Spørgsmålet henvistes til tredje udvalg, som behandlede det i otte møder.